

Avis Cardella: 'Koopzucht' Het ware verhaal van Shopaholic! Uitgeverij Mistral, Amsterdam 2010. ISBN 9789049998349 Zie ook www.uitgeverijmistral.nl
(Verslaving/Koopverslaving/1)

Soort boek/ziekte/stijl: Avis Cardella beschrijft in dit boek hoe haar koopverslaving (Oniomanie) is ontstaan, hoe die zich ontwikkelde, wat voor problemen zij daardoor kreeg en hoe zij ervan af wist te komen. Goed leesbaar.

Over de schrijfster: Avis Cardella is een Amerikaanse freelance journaliste die met haar man in Parijs woont. Ze werkte een tijdje als model maar heeft zich toegelegd op lifestyle en mode journalistiek, en fotografie. Ze schrijft voor diverse tijdschriften, onder andere voor Marie Claire, British Vogue en Surface Vogue, American Photo en The New York Times Magazine.

Zij zegt over zichzelf: 'Ik wás de echte Carrie Bradshaw van Sex and the City: een freelance journaliste die zich geen luxe schoenen kon veroorloven. En ik was gek op die illusie.' Zie ook www.aviscardella.com

Korte beschrijving: In dit boek beschrijft Avis Cardella hoe het kwam dat ze jarenlang zoveel shoppte, er aan verslaafd raakte en een shopaholic werd. Ze maakt duidelijk dat het een ziekte is die past bij het tijdperk waarin wij leven, zeker gedurende de jaren '90, waarin in de VS met een creditcard consumeren uitgebreid mogelijk was.

Avis leefde in die tijd in een groot huis op Manhattan, had een relatie met een rijke ondernemer, en spendeerde haar meeste vrije tijd met shoppen of als freelance modejournaliste op hippe feestjes verschijnen. Het shoppen was een manier om onverwerkte gevoelens en onvrede te compenseren. Avis voelde zich niet gelukkig, was onzeker, kende schuldgevoelens en onverwerkte emoties uit haar verleden. Gedurende het kopen voelde ze zich gelukkig, dan dacht ze niet aan de plotselinge dood van haar moeder of mislukte carrières en relaties en nog veel meer andere zaken die haar dwars zaten. Maar de aankopen werden, zodra ze thuis was in het zakje achter in de kast gesmeten. Toen ze de zoveelste tas vol designer strings bij de andere ongeopende zakken in haar kledingkast gooide, besepte ze dat ze geconsumeerd werd in plaats van nog van haar aankopen te kunnen genieten. Zo kreeg ze te veel schulden en kon ze nauwelijks eten kopen omdat ze niet stoppen kon met het kopen van dure merkkleding als Gaultier, Prada of Gucci. Ze had Oniomanie ontwikkeld, en die verpestte haar leven zodanig dat ze er wel wat aan moest gaan doen. Ze kon deze levensstijl niet volhouden, onderkende uiteindelijk dat ze een groot probleem had, maar kon niet zomaar van de koopverslaving afkomen. Avis vertelt in dit boek hoe ze langzaam afgleed en weer opkrabbelde, wat daarbij kwam kijken en hoe erg het écht is als je deze verslaving hebt.

Wat viel op: Hoe ingrijpend zo'n verslaving is en hoe ongelukkig iemand achter een façade kan zijn. Hoe moeilijk het kan zijn om van een verslaving af te komen en dat andere factoren een rol spelen bij verslavingen.

Citaten: Pag.12: 'Wie was ik? (...) Het was het geaccepteerde voorkomen, want op elke willekeurige dag, als in New York de zon zijn stralen liet glijden over het netwerk van winkelentrees, waren er honderden vrouwen die er net zo uitzagen als ik, terwijl ze heen en weer draafden met winkeltassen in hun handen. Als ik terugkijk realiseer ik me dat ik aan die club moet hebben meegedaan als slaapwandelaar. Toentertijd had ik geen idee hoe ik daar terecht was gekomen.'

Pag. 45: 'Ik was al bijna vijftientig en had het gevoel dat niets ging zoals ik wilde. Niet alleen had ik geen carrière, maar ook mijn liefdesleven stelde niet veel voor.'

Pag.113: "Deze ziekte wordt vaak ook in verband gebracht met de emotionele tekortkomingen tijdens de jeugd...(..)Eenvoudig gezegd blijkt koopziekte de zoektocht naar zichzelf voor te stellen bij mensen die geen sterke identiteit hebben en constant op zoek zijn naar de goedkeuring van anderen."

Pag. 155: 'Maar op de een of andere manier bleef ik tijdens deze ellende het verlangen om nieuwe dingen voor mezelf te kopen houden. Als ik midden in de nacht wakker werd, gekweld door angst over mijn toekomst, dan besloot ik om mezelf in de hand te krijgen en een drastische verandering te ondergaan. Maar de volgende dag kwam ik mezelf dan tegen op Lexington Avenue, net voor Bloomingdale's en moest ik daar naar binnen. Hier kocht ik dan uiteindelijk- het was onvermijdelijk- stomme dingen.'

Pag. 221: 'Toen kwamen er andere fases in mijn herstelproces. (...) Maar als er iets was wat er door het stoppen met shoppen duidelijk werd, dan was het wel de grote hoeveelheid tijd die deze activiteit in mijn leven in beslag had genomen. Hoeveel uren had ik besteed aan het uitgeven van geld, shoppen of het denken aan shoppen.'

Pag. 225: 'Ik begon na te denken over andere herinneringen aan mijn moeder in plaats van ze simpelweg te vermijden. Dit werd een onderdeel van mijn herstelproces.'

Recensies: NBD|Biblion recensie: "Vroeger winkelde ik om mezelf te vermijden'. De Amerikaanse auteur vertelt over haar leven als shopaholic dat begint in de jaren negentig, het 'tijdperk van de absurde overvloed' aldus de schrijfster. (...)Want Cardella lijdt aan oniomanie, de officiële benaming voor koopverslaving, de lust tot kopen, een ziekte die begon na het overlijden van haar moeder en in de jaren die volgen haar leven, relaties en financiën in de vernieling helpt. Uiteindelijk, na in de schuldsanering te zijn beland, besluit ze er wat aan te doen. Vlot geschreven, wat rommelig maar wel aansprekend, waargebeurd verhaal waarin het fenomeen koopverslaving en de negatieve gevolgen daarvan uitgebreid worden beschreven maar waar tegelijkertijd ook de auteurs liefde voor mode en de modewereld uit spreekt."

Eline 21-06-2010: <http://www.ze.nl/lezen/Avis-Cardella-Koopzucht/2623/>:
"Koopzucht" laat zien waar met name vrouwen uit de VS de laatste twintig jaar het slachtoffer van zijn geworden: een consumptiemaatschappij waarin alles mogelijk lijkt, met hulp van creditcards en valse beloftes. Avis heeft haar boek nu pas uitgebracht omdat de economische crisis een hoop ellende aan het licht bracht wat betreft het kopen op afbetaling. Nu we eerlijker zijn over wat we te besteden hebben in deze tijd van recessie, zijn we ook eerlijker over onze koopverslavingen. Het boek is dus zeer actueel en opent je ogen. Tegelijkertijd is het boek een aanklacht tegen de media, het creditcardwezen en de druk vanuit de maatschappij om aan bepaalde (uiterlijke) voorwaarden te voldoen.
(...) *Koopzucht* is een boek dat je moet lezen om de Carrie Bradshaws van nu te relativeren. Veel vrouwen lijden aan (een lichte vorm van) oniomanie of kennen vrouwen die daar aan lijden. (...)"

Extra: Een filmpje met Avis Cardella: klik **hier**